

Nádherný chór

Karel Gott

Jaký nádherný chór
slyším od rána znít.
Akord skládek a sond,
hukot vzdálených tříd.

Je to nádherný chór,
rámus dílen i aut,
dětská hřiště i vlak,
zní tu prostě jen tak,
místo varhan a flaut.

Jako nádherný chór
město vejde až k nám.
Denně píše tu vzkaz
na tvůj okenní rám -
nejsi sám, nejsi sám.

Je tu nádherný chór
s kterým přejde tě strach.
S ním jsi vstával, jdeš spát,
ještě slýcháš jej v snách.

Tenhle nádherný chór
v krvi máš aniž víš.
Tak sis vážně už zvyk',
že ten hvízdok a křik
dnes by scházel ti spíš.

Tenhle nádherný chór
řek' mi rámusem svým,
že i já žiju s ním,
že tu místo své mám,
nejsem sám, nejsem sám.

Jaký nádherný chór...

Někdy zůstanu stát
a vím líp nežli dřív -
dokud v záplavě not
uslyším tenhle hřmot,
tak i já budu živ.

Je to nádherný chór,
já už vyznám se v něm.
Chceš-li - zastři mi zrak,
uhodnu stejně kde jsem.
V městě svém, v městě svém!

Slyším nádherný chór,
ať jen zní stůj co stůj,
tenhle báječný hlas,
k němuž přidám já svůj.